

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมการฝึกหัดครู. พัฒนาการของครอบครัวและเด็ก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศรีหงส์, 2509.
- ภรรณีการ์ เวียงเพิ่ม. การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์แบบ SITUATION COMEDY เรื่องคู่ขึ้นชุดมน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- กาญจนา แก้วเทพ. มายาพิณิจ : การเมืองทางเพศของละครโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เจนเดอร์เพรส, 2536 : 201-219
- กาญจนา แก้วเทพ. "มิติด้านอุดมการณ์ในละครโทรทัศน์ไทย", สื่อสองวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2539.
- กาญจนา แก้วเทพ. "ละครโทรทัศน์ไทยในรอบปีที่ผ่านมา", นิตยสารรวมย์. รายเดือน ปีที่ 2 ฉบับที่ 11 (มกราคม 2538) หน้า 147-151
- กาญจนา แก้วเทพ. "ทอฝันกับมาวิน : เมื่อผู้ชายหันมาเลี้ยงลูก", มติชนสุดสัปดาห์. ปีที่ 16 ฉบับที่ 840 (กันยายน 2539) หน้า 76
- ขวัญเรือน กิติวิวัฒน์. "สื่อสารมวลชนกับการสร้างความเป็นจริงทางสังคม", วารสารนิเทศศาสตร์. ปีที่ 8 ฉบับการศึกษาตอนต้น, 2530 : 48-52
- จิราภรณ์ ษาแก้ว. ภาพชีวิตครอบครัวที่ปรากฏในภาพยนตร์วีดีโอ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ธนาดี บุญลือ. "ทฤษฎีและแบบจำลองพื้นฐานของการสื่อสาร", หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- ธีรพงศ์ เกิดสุคนธ์. การศึกษาอิทธิพลทางจริยธรรมจากละครโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชน : ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- บุญลือ วันทายนต์. ครอบครัวและวงศาคณาญาติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.

ประสิทธิ์ สวาสดิ์ญาติ. ระบบเครือข่ายและการจัดระเบียบสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ปริศนา. "งานและความสุขของกมลเกียรติ วีรวรรณ", สกุลไทย. ปีที่ 40 ฉบับที่ 2068 (2537) : 72
พีระ จิรโสภณ. "ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน", หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. หน่วยที่ 9-10 นนทบุรี :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2532.

เพาวิภา ภมรสติศย์. ความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์กับสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา-
มหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2528.

เมตตา กฤตวิทย์. หลักการสัมภาษณ์ในวงการบริหารธุรกิจ และการสื่อสารมวลชน.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2534.

วีระ สุวรรณเพิ่ม. การสื่อสารเพื่อโน้มน้าว คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.

ไศลทิพย์ จารุภูมิ. ความพึงพอใจที่ได้รับจากละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สมาคมคนเศรษฐกิจศาสตร์แห่งประเทศไทย. ครอบครัวสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : สมาคมคน-
เศรษฐกิจศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์, 2524.

สำนักวิจัยมติชน. "รายงานพิเศษ", มติชนสุดสัปดาห์. ปีที่ 16 ฉบับที่ 837 (กันยายน 2539)
หน้า 76

สุกัญญา ชาญตระกูล. "ครอบครัวสามวัย", กรุงเทพธุรกิจ. (23 เมษายน 2540) หน้าจุดประกาย 3
สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2539.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

โสภา ขีลจันน์, สมบัติ สุพัตตชัย และประกายรัตน์ สุขุมาลชาติ. รูปแบบครอบครัวไทยที่พึง-
ปรารถนาในสังคมเมืองในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร, 2534.

อภิญา ศรีรัตนสมบุญ. การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์เรื่องคู่กรรม ในการถ่ายทอดความเชื่อและ
ค่านิยมในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

อัมพล สุอำพัน. ลูกคนเดียวเลี้ยงอย่างไรไม่เป็นปัญหา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แปลน
พับลิชชิง, 2536.

โสภาส บุตราภาศ. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลภายในกลุ่ม กับความ-
พึงพอใจในการทำงาน : กรณีศึกษากรมชลประทาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

การสัมภาษณ์

กนกกาญจน์ สิงห์เทศ. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 19 ธันวาคม 2539.

กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. รัชการ. สัมภาษณ์, 21 ธันวาคม 2539.

จิระวิทย์ สมบัติศิริ. ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์. สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2539.

ชิตวีร์ เกษมสุข. เกษียณ. สัมภาษณ์, 25 ธันวาคม 2539.

ณัฐพงศ์ นริรักษาพิทักษ์. อาจารย์. สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2539.

ณัฐพล ทองคำ. นักศึกษา. สัมภาษณ์ 17 ธันวาคม 2539.

दनัย พรนพเกล้า. นักเรียน. สัมภาษณ์ 11 มกราคม 2540.

ดาวรุ่ง เจริญสุข. วิศวกรรถไฟ. สัมภาษณ์ 27 มกราคม 2540.

ตระหนักจิต ยุตยรรยง. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 11 ธันวาคม 2539.

ถกลเกียรติ วีรวรรณ. ผู้กำกับการแสดง. สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2539.

นิตยา เหล็กแก้ว. บรรณารักษ์ห้องสมุด. สัมภาษณ์, 8 ธันวาคม 2539.

นิตินาฏ กมลพันธฤกษ์. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 9 ธันวาคม 2539.

นรินทร์ คันธรส. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 5 มกราคม 2540.

นันทนา อินทร์พรหม. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 17 ธันวาคม 2539.

บุษตัน หมั่นการ. ทำงานบ้าน. สัมภาษณ์, 23 พฤศจิกายน 2539.

ปณิสร ณ เชียงใหม่. วิศวกร. สัมภาษณ์, 23 ธันวาคม 2539.

ประยูร เหลืองอร่ามศรี. วิศวกรรถไฟ. สัมภาษณ์ 16 มกราคม 2539.

ภิญโญ น่านรัตนสกุล. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 10 ธันวาคม 2539.

มธุรส เมฆทับ. พนักงานบัญชี. สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2539.

มนฤดี ธาดาอำนาจชัย. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 11 ธันวาคม 2539.

ยุพาพร ธีบุญธรรมรัตนะ. ช่างเสริมสวย. สัมภาษณ์, 9 มกราคม 2540.

- ราเชษฐ หีมสุหรี. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 25 ธันวาคม 2539.
- วัชรินทร์ คุ่มคำ. พนักงานส่งเอกสาร. สัมภาษณ์, 10 ตุลาคม 2539.
- วัฒน์เกียรติ เลื่องลือเจริญกิจ. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 8 ธันวาคม 2539.
- วิภาวี วิโรจน์พันธ์. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2539.
- วิภาวดี เรืองทอง. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 5 มกราคม 2540.
- วีระ เมฆทัต. วิศวกรรถไฟ. สัมภาษณ์ 16 มกราคม 2540.
- สมชาย ชุ่มเสนา. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 19 ธันวาคม 2539.
- สาคร บัวรอด. พนักงานธนาคาร. สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2539.
- สุภาพร แซ่มซ้อย. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 17 ธันวาคม 2539.
- อภิชาติ แซ่หยี่. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 19 ธันวาคม 2539.
- อุทุมพร เลื่องลือเจริญกิจ. นักศึกษา. สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2539.

ภาษาอังกฤษ

- Babrow A.S. "An expectancy-value analysis of the student soap opera audience".
Communication Research. 16 (April 1989) p.155-178
- David K. Berlo. The Process of Communication. (New York : Holt, Rinehart and
Winston Inc., 1960) p.30-32
- De Fleur, Melvin. "Occupation Roles as Portrayed on TV". Public Opinion Quarterly
28 (1964) p.57-74
- Gollin, Richard M. "Historical Contexts and Why People Go to the Movies" A viewer's
guide to film (New York : McGraw-Hill Inc., 1992) p. 173
- Laura Stempel Mumford. "Plotting paterity : Looking for dad on the daytime soaps".
To be continued soap operas around the world. (London and New York :
Rout ledgec, 1995) p.164-181
- Locke, H.J. Predicting Adjustment in Marriage. (New York : Holt, Rinehart and
Winston Inc., 1951) p.106-124
- Paul, Roy Medson. "The Impact of Film ; How Idea are communicated through cinema
and television" (New York : Macmillan, 1973) p.15

Tamar Liebes and Sonia Livingstone. "The structure of family and romantic ties in the Soap Opera : An Ethnographic Approach". Communication Research. 21 (December 1994) p.717-741

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อนักแสดง และเรื่องย่อละครโทรทัศน์เรื่อง "ทอฝันกับมาวิน"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ละครโทรทัศน์เรื่อง "ทอฝันกับมาวิน"

1. ผลิตโดย บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด
2. ผู้วางเค้าโครงเรื่อง โดย ถกลเกียรติ วีรวรรณ จิระวิทย์ สมบัติศิริ
3. ผู้เขียนบท โดย จิระวิทย์ สมบัติศิริ
4. กำกับการแสดง โดย ถกลเกียรติ วีรวรรณ
5. จำนวนตอน 24 ตอน
6. ออกอากาศ ระหว่างวันที่ 26 กรกฎาคม - 12 ตุลาคม พ.ศ. 2539
7. วันและเวลา ศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ เวลา 18.45 - 20.00 น.
8. ช่อง ททบ. 5

รายชื่อนักแสดง

นพพล โกมารชุน	แสดงเป็น	ชนะ
เกริกพล มัสยวาณิช	แสดงเป็น	มาวิน
พียดา อัครเศรณี	แสดงเป็น	ทอฝัน
สมภพ เบญจาธิกุล	แสดงเป็น	พ่อทอฝัน
ทัศนวีรณ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา	แสดงเป็น	แม่ทอฝัน
วัชร ปานเยี่ยม	แสดงเป็น	เกษม
อำภา ภูษิต	แสดงเป็น	หรรษา
จตุรยุทธ กิ่งภากรณ์	แสดงเป็น	นอต
ชุตานา จันทเขตต์	แสดงเป็น	น้ำละดา
สุเชาว์ พงษ์วิไล	แสดงเป็น	ดร.กอบเกียรติ
นิรันดร์ ปัทมสูตร	แสดงเป็น	คุณหญิงกิ่งแก้ว

เอกชัย บุรณผาณิต	แสดงเป็น	แบงก์
นริศรา ทิพย์ประเสริฐ	แสดงเป็น	ลูกแพร
จุฬาลักษณ์ กฤติยารัตน์	แสดงเป็น	โมน่า
เจย์ ปารุสก์	แสดงเป็น	กวี
ดาริณี ชำนาญหม่อ	แสดงเป็น	หมวย

เรื่องย่อละครโทรทัศน์เรื่อง "ทอฝันกับมาวิน"

มาวิน ลูกชายคนเดียวของ ชนะ วัฒนศิริ ประธานบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ชื่อดัง พ่อม่ายเนื้อหอมคนสำคัญในวงสังคม แม่ของมาวินเสียชีวิตด้วยโรคเนื้องอกในสมองตั้งแต่มาวินอายุ 5 ขวบ มาวินถูกเลี้ยงดูอย่างเคร่งครัดตามกรอบที่พ่อวางไว้ และมีป้าแหวเป็นแม่สมมาช่วยเลี้ยงซึ่งป้าแหวเป็นคนที่เข้าใจมาวินทุกอย่าง

มาวินเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง คณะบัญชี ชั้นปีที่ 1 เขามีเพื่อนสนิท 3 คน ล้วนเป็นลูกผู้ดีที่มีฐานะ พ่อแม่ก็สนิทสนมกัน คือนอต โมน่า และแบงก์ ซึ่งโมน่ากับแบงก์เป็นแฟนกัน เพราะพ่อแม่จับคู่ให้รู้จักกัน แต่จริง ๆ แล้วโมน่าแอบชอบมาวิน แต่มาวินแก้มองไม่เข้าใจ เพราะไม่อยากมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน ขณะเดียวกันคุณหญิงกึ่งแก้วแม่ของแบงก์และลูกแพร ก็พยายามจับคู่มาวินกับลูกแพรน้องสาวของแบงก์ แต่มาวินไม่ต้องการ หาทางหลีกเลี่ยงเสมอ

มาวินสนิทกับครอบครัวนอตมากกว่าครอบครัวแบงก์ เพราะเป็นครอบครัวง่าย ๆ ไม่เจ้ายศเจ้าอย่างเหมือนครอบครัวแบงก์ แม่ของนอตคือนรธาพยายามแนะนำน้องสาวของตน คือละดา ให้รู้จักกับชนะ โดยส่วนตัวชนะก็ไม่รังเกียจ เพราะละดาเป็นกุลสตรีที่เรียบร้อย แต่ชนะก็ห่วงความรู้สึกลูกและยังไม่อยากเริ่มต้นกับใครจริงจัง

วันหนึ่งโมน่าชวนมาวินไปดูละครเวทีของชมรมการแสดง โมน่าแนะนำมาวินให้รู้จักกับทอฝัน ที่เรียนคณะนิเทศศาสตร์ คณะเดียวกันกับโมน่า มาวินประทับใจทอฝันตั้งแต่แรกเจอ เขาพยายามหาทางพบทอฝันโดยผ่านทางหมวย เพื่อนสนิทของทอฝัน แต่ทอฝันไม่ชอบผู้ชายบุคลิกอย่างมาวินเพราะเป็นลูกผู้ดีและจับจด อาจจะเป็นเพราะว่าทอฝันมีฐานะปานกลาง มีพ่อรับราชการ แม่รับชักรีดอยู่กับบ้าน ทอฝันเองต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน เธอเลยมองว่ามาวินเป็นผู้ชายที่มีลักษณะลูกผู้ดี ลูกคนรวย จับจด

วันหนึ่งชมรมการแสดงจัดประกวดแต่งเพลงสำหรับละครเวที ซึ่งทอฝันสมัครคัดเลือกเป็นนางเอกด้วย มาวินเข้าไปสมัครแต่งเพลง มาวินชนะการประกวด แต่ทำให้การเรียนตกต่ำลง พ่อบังคับมาวินว่าไม่ให้ไปทำกิจกรรมอีก ให้ตั้งใจเรียนหนังสือเพียงอย่างเดียว แต่ทำให้ทอฝันรู้สึกดีกับมาวิน ว่ามาวินก็มีความสามารถเหมือนกัน ความสัมพันธ์ของทั้งสองก็พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ และมาวินก็ค้นพบว่าตัวเขาชอบงานศิลปะมากกว่าการคำนวณ

มาวินสมัครคัดเลือกเป็นพระเอกละครเวที ผลปรากฏว่ามาวินได้เป็นพระเอก และทอฝันเป็นนางเอก ช่วงการซ้อมมาวินโกหกพ่อ ซึ่งพ่อจับไม่ได้ เพราะมีปัญหาเรื่องงานที่บริษัทที่ ดร. กอบเกียรติพ่อของแบงก์มากู้เงินบริษัทไป แล้วไปเทคโอเวอร์บริษัทในเครือบริษัทของชนะ ทำให้มีเรื่องต้องฟ้องร้องกัน ทำให้แบงก์พลอยโกรธครอบครัวมาวินไปด้วย แบงก์โทรศัพท์บอกชนะว่า มาวินไปเล่นละครเวที ชนะไปที่โรงละครเวที และตบหน้ามาวินหลังโรงละครขณะที่ละครพักครึ่ง และสั่งให้มาวินกลับบ้าน แต่มาวินไม่ยอมเขาต้องรับผิดชอบในการแสดงบนเวทีให้เสร็จสิ้นก่อน

มาวินกับชนะ มีปัญหาขัดแย้งกัน ตอนหลังชนะไปพบไดอารี่ของมาวินที่บ้านทักไว้ในแผ่นดิสก์ เขาก็ลบข้อความทิ้งทั้งหมด มาวินโกรธมาก ทะเลาะกันชนะรุนแรง ป้าแฉมาห้าม แต่โรคหัวใจกำเริบทำให้หัวใจวายตาย มาวินโกรธพ่อมาก และหนีออกจากบ้านไปอาศัยอยู่บ้านทอฝัน

ครอบครัวแบงก์ก็ประสบกับปัญหาเรื่องการเงิน ที่ไปกู้เงินจากบริษัทชนะ และก็ยังมียุติปัญหาที่แบงก์ไปทำโมนาห้องอีก แต่คุณหญิงกิ่งแก้ว และดร.กอบเกียรติ ก็บังคับให้แบงก์ ทำไม่รู้ไม่เห็น ไม่ให้ไปรับผิดชอบ แต่ตอนหลังแบงก์สำนึกผิด โมนาก็ไปอยู่กับพ่อแม่ที่ต่างประเทศ ต้องหยุดเรียนไป คุณหญิงกิ่งแก้ว แบงก์ และลูกแพร์ก็ต้องหนีไปอยู่ต่างประเทศ ส่วนดร.กอบเกียรติก็ต้องอยู่สู้คดีต่อไป

ครอบครัวนอต คือ เกษม หรรษ ละดา และนอต เป็นครอบครัวที่คอยให้กำลังใจครอบครัวมาวินให้ต่อสู้กับอุปสรรค และพยายามสร้างความเข้าใจกันระหว่างชนะกับมาวิน

ขณะที่ตามหา มาวิน จนประสพอุบัติเหตุรถคว่ำ มาวินไปเยี่ยมพ่อที่โรงพยาบาล ขณะขอ
ให้มาวินกลับมาเรียนอย่างเดียว และทำตามสิ่งที่พ่อต้องการเหมือนเดิม มาวินยอมทำตาม แต่ใน
วันสอบมาวินเป็นลมกลางห้องสอบ หมอตรวจพบเนื้องอกในสมองของมาวิน ทำให้ขณะคิดว่า
ไม่ควรจะบังคับลูก ควรจะให้ลูกได้ทำในสิ่งที่ลูกต้องการ ขณะไปหาทอฝัน เพื่อให้มาเป็นกำลังใจ
ให้มาวิน ในที่สุดการผ่าตัดครั้งนี้ก็เป็นไปด้วยดี มาวินกลับมาเรียนบัญชีจนจบ และได้เรียนต่อ
ระดับปริญญาโทในด้านนิเทศศาสตร์ที่ตัวเองชอบ ทอฝันเรียนจบนิเทศศาสตร์และได้ทำงานใน
ด้านที่ตรงเรียนมา ส่วนขณะที่แต่งงานกับละดา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

บทสัมภาษณ์คุณจิระวิทย์ สมบัติศิริ และคุณถกลเกียรติ วีรวรรณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสัมภาษณ์คุณจิระวิทย์ สมบัติศิริ : ผู้วางเค้าโครงเรื่อง และผู้เขียนบทละครโทรทัศน์เรื่อง
"ทอฝันกับมาวิน"

สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่เขายัน รัชดาภิเษก เวลา ๒.๓๐
ชั่วโมง

ถาม ทำไมถึงมาทำงานด้านเขียนบทละครโทรทัศน์ แทนที่จะเป็นทนายความ เพราะว่าเรียน
จบมาจากคณะนิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์

ตอบ ตั้งแต่เรียนสมัย ม. ๖ ที่สาริตเกษตราฯ พี่ชอบหนังจีน อย่างก๊วยเจ๋ง อึ้งย้ง ยึดมากเลย
เราก็รู้สึกว่าจะอยากให้เห็นตัวละครของเราเองบ้าง คิดเอง ก็เลยนั่งคิดหนังจีน พอเขียนแล้วก็ติด
เขียนหนาประมาณ ๔๐๐ กว่าหน้า แล้วเอาไปให้เพื่อนอ่าน เพื่อนอ่านแล้วก็ติดกัน อ่านแล้วร้องให้
อาจารย์ก็อ่าน เราก็สนุก เอาเวลาที่อ่านหนังสือ มาแต่ง

ถาม สมัยมัธยมทราบของตัวเองชอบทางด้านเขียนบทละคร แล้วทำไมถึงไม่เลือกเรียนตามที่
ตัวเองถนัด หรือชอบล่ะคะ

ตอบ เราไม่รู้ว่าเป็นอาชีพได้ ที่บ้านก็ไม่มีใครส่งเสริม ต้องแอบทำ พอเขาเจอเราก็แอบ
พิมพ์แป๊ก ๆ ไป ตอนอ่านหนังสือเอ็นท์ พอเขาไม่เจอเราก็ต้องอ่านหนังสือให้เขาเห็น ใครจะเป็นรู้
ว่าเป็นอาชีพ เพราะที่บ้านเขาก็จะเป็นสถาปนิก วิศวกร นักธุรกิจ ก็ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนี้เป็นอาชีพได้ เรา
ก็ไม่รู้ ที่โรงเรียนก็ไม่รู้ว่าเราจะเป็นอย่างนี้ ไม่มีใครแนะนำ เราก็จะเป็นแต่ทนายความ หมอ ตามที่
บ้าน เราก็นึกว่าเนี่ยเป็นของเล่น ๆ ที่เลือกเรียนนิติศาสตร์ เพราะเห็นอาเป็นผู้พิพากษา ที่
บ้านอยากให้เป็นหมอ แต่เราไม่ขัดแย้งกัน ก็คือพ่ออยากให้เป็นหมอ แม่อยากให้เป็นหมอ ปู่ ย่า
อยากให้เป็นหมอ ก็คือโอเคหมอก็ก็นมอ ก็เรียนหมอก็ก็นมอไม่เห็นเป็นอะไร เรียนจบสายวิทย์มาก็ชอบ
นิติศาสตร์ เพราะเห็นอาเป็นผู้พิพากษา ไปไหนคนก็ยกมือไหว้ เขาบ้าง สมัยเอ็นท์ก็ชอบด้วย ไม่ได้
โดนบังคับ พอติดเริ่มไปรู้ตัวคือตอนเรียนปีแรกก็สนุก เพราะปีแรกจะมีเล่นละคร มีเขียนบทละคร
เราก็สนุกกับการรับน้องเราก็ทำด้วย ทำกิจกรรมของคณะสนุก และเรียนวิชาที่ง่าย ๆ ด้วย พอเริ่ม
ขึ้นปี ๒ มันเริ่มเรียนกฎหมายแล้ว เริ่มไม่ไหวแล้ว เพื่อนเขาจับกลุ่มคุยกันเรื่องกฎหมาย เราเริ่มไม่
สนุกแล้ว เบื่อ คือรีบเรียนให้จบเร็ว ๆ ก็ไม่ค่อยมาเรียนบ้าง อ่านหนังสือเอง จบภายในสามปีครึ่ง
เพราะไม่อยากเรียนแล้ว รู้สึกว่าไม่ใช่ ไม่ชอบแล้วแหละ จบเร็ว ๆ ดีกว่า ก็ต้องจบ เพราะว่าที่บ้าน
หวังเอาไว้

ถาม พี่เข้ามาทำงานด้านเขียนบทละครโทรทัศน์ได้อย่างไรคะ

ตอบ หลังจากทำงานมาหลายอย่าง คือทำงานธนาคาร เอเชีย สำนักงานใหญ่ งานฝ่ายบุคคล ผู้ช่วยบรรณาธิการ และทำงานที่การบินไทย ก็เห็นโฆษณาในทีวีว่าสถาบันเคแพ็ดมีการสอนเรื่องโทรทัศน์ ใครสนใจก็เรียนได้ ก็เลยไปเรียนและได้เริ่มเขียนบทละครครั้งแรกในชีวิต แล้วพี่ก็เห็นประกาศรับสมัครงานของแกรมมี่ รับสมัครบุคลากรเยอะมาก เห็นตำแหน่งหนึ่ง คือผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ ก็เลยส่งจดหมายไปสมัครงาน ส่งงานแปล งานเขียนต่าง ๆ ที่เคยทำ งานที่เขียนบทละครตอนเรียนที่สถาบันเคแพ็ดไปด้วย ทางแกรมมี่เขาก็เรียกไปสัมภาษณ์ พี่ก็ขนหนังสือที่เคยแต่งตอนมัธยมไปด้วย มีคนสัมภาษณ์ 4 คน ถามว่าทำไมถึงชอบงานเขียนบทละครโทรทัศน์ พี่ก็ไม่รู้เหมือนกัน ก็เลยยกหนังสือที่พี่แต่งมาตั้ง ฝุ่นกระจายเลยนะ เขาก็ดู แล้วบอกว่าคนนี้บ๊อง ๆ ดีนะ เขาก็เลยเรียกตัวมาทำงาน พี่เอ๋ เกรียงไกร อมาตยกุล เพจมาตาม ประมาณวันพฤหัสบดี 23 พฤษภาคม 2537 ให้มาเข้าประชุมกับสามหนุ่มสามมุม เราดีใจมาก ก็ได้เขียนครั้งแรกกับสามหนุ่มสามมุม ถือเป็นเรื่องแรกที่ได้ออนแอร์ ก็เขียนมาประมาณ 20 กว่าตอน ก็ใช้เวลาสัก 1 ปี ก็ได้มาร่วมงานกับพี่บอย ในสามหนุ่มสามมุม ตอนที่ฟ้าตาย ก็เลยได้พบกับพี่บอย เขาได้เห็นงาน ก็เลยรู้สึกว่ามันน่าจะทำงานด้วยกันได้ ก็เลยให้ลองมาทำจุดนัดฝัน

เขียนจุดนัดฝันได้ 3 ตอน ประกอบกับช่วงนั้น พี่หนุ่ม (กฤษณ์) ได้นำเอาไปรแจ็กท์เรื่อง "ลัดฟ้ามาหารัก" มาเสนอที่บริษัท พี่บอยก็ลองให้พี่ทำ "ลัดฟ้ามาหารัก" พลื้อมา แล้วก็มาวางเค้าโครงเรื่องกันมาประชุมกัน ได้พี่กษิตินทร์ แสงวงศ์ มาช่วยแนะนำ

ตอนแรกที่เข้ามาพี่ก็ขอตัวอย่างบทเก่า พูดยังไงก็ไม่เข้าใจ ต้องเห็นตัวอย่างบทเก่าแบ่งฉากอย่างไร วิธีการเล่าเป็นอย่างไร ก็เอามานั่งอ่านนั่งดูเป็น 10 รอบ ก็เข้าใจ จะมีพี่เอ๋ เกรียงไกร คอยแนะนำ คอยชี้แนะ และก็พี่บ๊อง ซึ่งเป็นผู้กำกับตอนนั้น ช่วยกันตบมา 20 กว่าตอน คือได้อะไรขึ้นมาบ้าง

ถาม อยากให้พี่จระวิทย์ช่วยเล่าถึงการเขียนบทละครโทรทัศน์เรื่อง "ทอฝันกับมาวิน" ให้ฟังหน่อยค่ะ

ตอบ ตอนเขียนเรื่อง "ทอฝันกับมาวิน" ก็ได้พี่บอยเป็นครูอีกคนหนึ่ง เขาชำนาญเรื่องนี้ สอนเทคนิค สไลด์ การเดินเรื่อง ช่วงทำ "ทอฝันกับมาวิน" ก็ได้ใช้ชีวิตที่ผ่านมาแทรกประเด็นในละครเหมือนกัน ก็จะบอกว่าการค้นหาตัวเองมันยากยิ่งกว่าการงมเข็มในมหาสมุทร ที่บอกว่างมเข็มยังรู้

ว่างมเข็ม แต่หาตัวเองนี่เราไม่รู้เลยว่าเราหาอะไรอยู่ พี่ถือว้าโชคดีมากที่เจอ พี่มมามากเลย เราไม่รู้
ว่าเรากำลังหา แต่เป็นสัญชาตญาณว่าอยู่ที่นี้ก็ไม่ใช่ ที่บ้านว่าพี่มาก ว่าพี่เป็นพวกเหยียบขี้ไก่ไม่
ฝ่อ เราก็ไม่ใช่ เราก็ไม่ได้จับจด เพียงแต่เราอยู่กับสิ่งนั้นไปตลอดชีวิตเราไม่ได้ เราไม่มีความสุข ที่
บ้านก็ไม่เข้าใจว่าเป็นอะไรของมัน พี่ก็ไม่เข้าใจ จนมาถึงทุกวันนี้ พี่ถึง prove ให้ที่บ้านฟังว่าสิ่งที่
ฉันทำอยู่ มันคืออะไร คือตอนนี้นี่ที่บ้านก็ค่อนข้างภูมิใจเหมือนกัน คือใคร ๆ ก็ถามว่านามสกุลนี้
เป็นอะไรกับคุณนะ พี่ก็แอบภูมิใจน้อย ๆ พอถึงตรงนี้ก็ พิสูจน์กับที่บ้านให้เห็น

ถาม ความหมายของละครโทรทัศน์เรื่อง "ทอฝันกับมาวิน" ที่พี่ต้องการสื่อไปยังผู้ชมคืออะไร
ตอบ ตอนที่วางเค้าโครงเรื่องในที่ประชุม จุดที่เริ่มเลยคือว่าในที่ประชุม ถึงคิวฟลุค จะต้อง
เป็นพระเอก ก็จะทำอะไรกับฟลุคดีให้ฟลุคมีพัฒนาการทางการแสดงมากขึ้น ฟลุคเล่น "ลัดฟ้ามา
หารัก" เป็นแนววัยรุ่น เรียนนิดหน่อย เรื่องที่สองของฟลุคเนี่ย ถ้าฟลุคยังเป็นวัยรุ่นเรียนนิดหน่อย
จบ พระเอกคนนี้จะจบแนวทางการแสดง ต้องมีพัฒนาการของฟลุคขึ้น ก็เข้าที่ประชุมระดมไอเดีย พี่
บอย พี่เอก พี่กษิตินทร์ ครีเอทีฟของบริษัท ก็เข้ามาเสนอ โยงไปโยงมาจนออกมาเป็นตรงนี้ พี่อู
ลูกอยากทำอย่างนี้ ก็ออกมาอย่าง "ทอฝันกับมาวิน" เรื่องครอบครัวเป็นเรื่องใกล้ตัว ทุกคนมีความ
เป็นมาวินส่วนใหญ่ คือไม่รู้ตัวตัวเองอยากทำอะไร ก็คือได้ตรงนี้เป็นแก่นของเรื่อง คือต้องการสื่อ
ความหมายทางสายกลาง ถ้าเรามาพบกันตรงกลาง พุทธศาสนาว่าไว้ ถ้าเราพบกันตรงกลาง จบ
ถ้ามาวินยอมทำตามพ่อสักนิด พ่อฟังมาวิน แล้วมาพบกันตรงกลาง จะไม่เกิดปัญหานี้เลย นี่พ่อก็
ไปสุด มาวินก็ไปสุด การได้ดูแต่ละครอบครัวก็สุดไปคนละทาง ถ้าเกิดมาอยู่ตรงกลางก็จะมี
ปัญหาอะไร

ที่จับประเด็นเรื่องครอบครัวขึ้นมา เพราะอยากทำด้วย อีกอย่างก็คือมันใกล้ตัวด้วย จะ
รู้สึกมันไม่ค่อยมี เป็นช่วงที่ไม่ค่อยมีด้วย แล้วก็รู้สึกว่าเด็กวัยรุ่นกับครอบครัว คือนอกจากทำเพื่อ
การตลาดแล้ว จะต้องให้อะไรกับสังคมบ้างในแง่คิด เพราะว่าละครเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกับคนดูมาก
ที่วิมันสื่อถึงคนได้ง่าย เพราะฉะนั้นหลังจากมีรายได้แล้ว ทำไมเราไม่ทำเพื่อสังคมบ้างเพื่อตอบ
แทน เรื่องครอบครัวเป็นเรื่องใกล้ตัว และทุกคนก็สัมผัสเข้าถึงได้หมด ถ้าเป็นเรื่องอื่น ผัวเมียตบ
กัน บางคนยังไม่มีครอบครัว อย่างเด็กวัยรุ่น อาจจะเข้าไปไม่ถึง การที่เราทำเรื่องใกล้ตัวอาจจะทำ
ให้คนคล้อยตามไปได้ง่าย อินไปกับเรื่องได้ง่าย ครอบครัวเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับเด็กวัยรุ่น ทุก
คนที่จะโตเป็นผู้ใหญ่ ถ้าเรามาจากครอบครัวที่ดี สิ่งที่เราทำก็จะดีตามไปด้วย ก็ต้องสร้างความ

สัมพันธ์ ความอบอุ่นในครอบครัวให้ดีเสียก่อน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็จะสะท้อนให้คนดูเห็นว่ามี ความหลากหลายในครอบครัว

การเลี้ยงดูลูก และก๊อกรักก็คล้าย ๆ อยู่แล้วก็คือ "ทอฝันกับมาวิน" ไม่ใช่ชื่อนางเอกนะ ทอฝันไปกับนายมาวินคนนี้ว่าการไปสู่ความฝัน เป้าหมาย ความหวังของตัวเอง ก็คือว่าการต่อสู้ เพื่อให้ได้ทำในสิ่งที่ตัวเองรัก

ถาม ความเป็นครอบครัวที่ต้องการสื่อในละคร ทำไมวางครอบครัวเอาไว้หลายครอบครัว ต้องการบอกอะไรกับผู้ชม

ตอบ ก็คือว่าค่อนข้างจะเป็นตัวแทนที่แท้จริง เหมือนเป็นชุด ๆ ของแต่ละครอบครัว คือจะมี ทั้งครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวที่เหมือนอบอุ่นแต่มีปัญหาข้างใน และครอบครัวที่มีปัญหาแน่นอน จากการเลี้ยงดูของเขา คือครอบครัวปัจจุบันที่มีอยู่เนี่ย น่าจะเป็นสิ่งที่เราสุ่มมาเป็นเฉลี่ยแล้ว ไม่น่าจะทิ้งไปจาก 4 ครอบครัวนี้

ถาม ระยะเวลาที่ใช้ในการเขียนบทละครโทรทัศน์เรื่อง "ทอฝันกับมาวิน"

ตอบ 7 เดือนครึ่ง เพราะว่าเรามีเวลาเตรียมงานนานมาก คือตั้งแต่ต้นปี อยากทำอะไรออกมาให้ดีมาก ๆ เพราะว่าหนึ่งตัวเราเองจะต้องพัฒนามากขึ้น ถ้าเราถูกก๊อกรักแบบ "ลัดฟ้ามาหารัก" ก็ จะน้อยไป ฟลุคพัฒนาแล้ว คนเขียนบทก็ต้องพัฒนาตาม เกิดพร้อมกับฟลุค เป็นคนเขียนบทคู่ขวัญ เขียนไปแล้วมีการแก้ไข อยากให้ดีที่สุด เป็นบทที่สมบูรณ์ที่สุดก่อนนำไปถ่ายทำ อย่างต่ำ ก่อนนำไปถ่ายทำต้องได้ 10 ตอนสมบูรณ์ สามารถถ่ายได้เลย อย่างที่เอ็กแซ็กท์จะค่อนข้างเคอะพ บทมาก เพราะจะมีการแก้ไขกันเยอะมาก แทบจะไม่เปลี่ยนแปลงอะไรเลย อย่าง "ทอฝันกับมาวิน" ก็จบอย่างนี้อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเป็นการไปล้อกัน ไปโปรโมตกัน คือคิดกันตั้งแต่ต้นแล้วว่า จบเด็ก ตายไม่ได้นะ เพราะว่าเป็นวัยรุ่น เด็ก คือแบบใจร้ายไปหน่อยจะให้เด็กตาย ก็คิดอยู่แล้วจะให้ happy ending มันไม่ไหวนะ แฟนฟลุคเนี่ยจะเป็นเด็ก ๆ เยอะ ถ้าตายมันจะดูแย่ ๆ

ถาม จุดขัดแย้งหลักของละครเรื่องนี้คืออะไรคะ

ตอบ จุดหลักเลยคือความฝันของมาวินกับความฝันของพ่อขัดแย้งกัน ที่พ่ออยากเสริมจริง ๆ ก็คือการค้นหาตัวเองให้เจอว่าตัวเองชอบอะไร อยากทำอะไร และสามารถทำตรงนั้นได้ตลอดชีวิต แล้วจะมีความสุข ก็เหมือนกับกลอนที่เขาเขียนไว้ว่า "ทำในสิ่งที่รักคืออิสระ รักในสิ่งที่ทำคือ

ความสุข" คือค้นหาตัวเองให้เจอ แล้วก็การรับฟังความฝัน คือการเลี้ยงดูลูกของพ่อ คือทางสายกลาง การยอมรับความคิดเห็นของอีกฝ่าย คือมาพบกันตรงกลาง คือการค้นหาตัวเองให้เจอว่าอยากจะทำอะไร การเลี้ยงลูกต้องยอมรับความคิดเห็นของเขา ยอมเขา พี่สังเกตนะ คนสัมภาษณ์ออกทีวี คุณอยากให้ลูกเป็นอะไรคะ ก็ตามใจเขา คือก็ดี อย่างน้อยไม่ใช่กระแสที่แรงที่สุด แต่ว่าก็เป็นกระแสหนึ่งที่กระตุ้นความรู้สึกของคนว่า ตามใจลูกมากขึ้น

ถาม พี่ต้องการบอกอะไรกับคนดูในกรณีครอบครัวมาวินคะ

ตอบ ครอบครัวของคนมีเงิน ชีวิตสุขสบาย มีความสุข ไม่ลำบากอะไร มาวินเป็นตัวแทนของครอบครัวของคนมีฐานะ คนมีชื่อเสียง มีหน้ามีตาในสังคม เป็นครอบครัวที่มีความหวังในตัวลูกว่าต้องเป็นอย่างที่พ่อต้องการ เป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่น มีความสุข แต่มีบางอย่างที่ไม่เข้าใจกัน ป้าแวนเป็นสะพานเชื่อมระหว่างพ่อกับลูก ปรับพ่อกับลูกมาพบกันตรงกลางเมื่อตัวประสานคือเป็นตัวยึดให้พ่อกับลูกปรับเข้ามาหากันตายไป เมื่อคุณชนกันเองแล้ว ไม่ใครข้างหนึ่งก็ต้องกระเด็นไป

ถาม พี่ต้องการบอกอะไรกับคนดูในกรณีครอบครัวแบงก์คะ

ตอบ ครอบครัวแบงก์เป็นครอบครัวที่รวย แต่ว่าเจ้ายศเจ้าอย่างเกินไป เห็นแก่หน้าสังคมเกินไป ไม่รู้จักพอ รวยอยู่แล้วก็ไม่รู้จักพอ โลกไม่โหดสัน วิธีการเลี้ยงลูกในครอบครัวแบงก์ คือเอาเงินเลี้ยง ไม่มีเวลา ให้ใช้ของหรูหรา ฟุ่มเฟือย ปล่อยตามสบาย เลี้ยงด้วยเงิน ความรัก ความอบอุ่นจะค่อนข้างแทนด้วยวัตถุมากกว่า

ถาม พี่ต้องการบอกอะไรกับคนดูในกรณีครอบครัวทอฝันคะ

ตอบ เป็นตัวแทนของครอบครัวฐานะปานกลาง ไม่ใช่คนร่ำรวยอะไร แล้วก็มีความสุข พอใจในสิ่งที่ตัวเองมี เลี้ยงลูกอย่างให้ลูกมีความฝันของตัวเอง อย่างคิดเอง คอยวางกรอบให้ลูกอย่างเข้าใจ เป็นทั้งพ่อ แม่ และเพื่อน ยอมรับฟังลูกในทุกเรื่อง ทอฝันเป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออก

ถาม พี่ต้องการบอกอะไรกับคนดูในกรณีครอบครัวนอตคะ

ตอบ ต้องการเน้นเลยนะ ให้เห็นว่าเป็นครอบครัวที่อบอุ่นมาก ครอบครัวที่ใคร ๆ ยากมีเขาเลี้ยงลูกแบบตามใจ แต่ไม่ให้เสีย ลูกอยากทำอะไรทำไป แต่ว่าเข้าใจในสิ่งที่ลูกเป็น ยอมรับในสิ่งที่ลูกเป็น ไม่บังคับลูก แต่ว่าจะเป็นคนคอยตะล่อม ไม่ให้ลูกหลุดออกนอกกรอบ พอเขาเลี้ยงลูกจนแน่ใจแล้ว เขาจะให้ความเชื่อมั่นในตัวลูกเขา เขาเลี้ยงเขามา เขารู้ว่าลูกเขาเป็นยังไง เขาปล่อย

คุณอยู่ห่าง ๆ เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ เหมือนเพื่อน เห็นไหม เขาเล่นเกมส์ ร้องเพลง ซึ่งเป็นครอบครัวในฝันของหลาย ๆ คน ถ้าพี่มีครอบครัวที่ก็อยากมีครอบครัวแบบนี้ รู้สึกว่าดีออก คุยได้ทุกเรื่อง ปรึกษาหารือกัน

บทสัมภาษณ์ คุณณกมลเกียรติ วีรวรรณ : ผู้วางเค้าโครงเรื่อง และผู้กำกับการแสดง

ละครโทรทัศน์เรื่อง "ทอฝันกับมาวิน"

สัมภาษณ์ ที่บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด อาคาร ซีเมค ทาวเวอร์ บี ชั้น 18 วันพฤหัสบดีที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2539 เวลา 1 ชั่วโมง

ถาม จากการสังเกต ละครของเอ็กแซ็กท์ มักจะนำเสนอประเด็นครอบครัว มีแรงจูงใจอะไรถึงได้นำเสนอประเด็นนี้ในละครคะ

ตอบ จริง ๆ มันก็ไม่ได้ว่ามีเหตุอะไรเจาะจงว่าต้องเป็นครอบครัวเท่านั้น เพียงแต่ว่าอยากจะได้ประเด็นที่หลากหลาย อยากได้มุมมองที่หลากหลาย ไม่ใช่แคร์กันไปตาม หรืออะไรอย่างนั้นเท่านั้นเอง และก็คงเป็นประเด็นที่หลากหลายมากกว่า และก็พอมมาเป็นครอบครัว มันก็เลยกลายเป็นว่าครอบครัวก็มีอยู่หลายเรื่องอยู่เหมือนกัน บังเอิญมัน อย่างเรื่องนางฟ้าสีรุ้ง ก็นำเสนอครอบครัวที่ขาดแม่ ตรงนั้นและโยงไปถึงสามหนุ่มสามมุม และโยงไปถึงคู่ชื่นชุลมุนด้วย คงจะเป็นตรงที่ว่าอยากเห็นความอบอุ่น ก็เลยเล่นประเด็นครอบครัว ประเด็นครอบครัวก็คือความอบอุ่น เท่านั้นเอง ความอบอุ่น และความที่ทำให้คนดูผูกพันกับตัวละคร มันก็เกิดขึ้นจากความอบอุ่นที่ตัวละครมีให้แก่กัน เพราะฉะนั้นความอบอุ่นของคนไทยแล้ว ตรงเรื่องครอบครัวจะอบอุ่นที่สุด ยิ่งขาดพ่อ ขาดแม่ ยิ่งต้องอบอุ่นเข้าไปใหญ่ เพราะถ้าเมื่อครอบครัวที่มีครบแล้วนี้ บางทีมัน take for granted ความอบอุ่นมาก ก็มีหมดแล้ว ก็ไม่มีอะไร แต่ถ้าเมื่อครอบครัวที่ขาดหายไป ยิ่งจะต้องรักกันมาก ๆ เพราะมันเหลืออยู่แค่นี้

ถาม ช่วยเล่าถึงความเป็นมาของละครโทรทัศน์เรื่อง "ทอฝันกับมาวิน"

ตอบ มันมาจากความพร้อม และการตลาดด้วย ความพร้อมคือว่าพอมมาถึง lot นี้ถึงคิวที่ต้องกำกับ แล้วเจ้าฟลุคก็ว่างจาก "ลัดฟ้า" ห่างละครมา ก็เลยคิดกันว่าจะให้ฟลุคเล่นบทอะไร หลังจากดูเขาเล่น "ลัดฟ้า" แล้ว เห็น potential ว่าเขาพอจะเล่นบทชีวิตได้ดี แต่ต้องมีการพัฒนาขึ้นอีก ก็เลยคิดว่าต้องเป็นชีวิตละ มีการลุ้นว่าตายหรือเปล่านั้นบ้าง แต่ในขณะที่เดียวกันจะเป็เรื่องความรักของหนุ่มสาว ก็ทำมาบ้อยแล้ว เยอะแล้ว ก็เลยดึงตัวพ่อเข้ามา ก็คิดโยงโน้นโยงนี้เข้ามา

ความฝันของคน อะไรต่าง ๆ ด้วย การกีดกันในเรื่องความฝันด้วย จริง ๆ แล้วทอฝันเนี่ย ตัวทอฝันในเรื่องเนี่ย มันคือ symbolic ของความฝัน แต่ถ้าเผื่อถามเพื่อให้ชาวบ้านจับต้องได้ mass จับต้องได้ อ้อ คือนางเอก แต่จริง ๆ แล้วนางเอกเป็นตัวแทนของความฝันทั้งหมด ไม่ใช่ just แค่ว่าเป็นนางเอกเท่านั้น หรือไม่ถ้าพูดถึงความรักในเรื่องทั้งหมด ความรักไม่ใช่ความรักของหนุ่มสาว จริง ๆ แล้ว คือความรักที่จะได้ทำในสิ่งที่ตนเองรัก มันยิ่งใหญ่กว่านั้น

ถาม จากละครเรื่อง "ทอฝันกับมาวิน" พี่บอยต้องการจะสื่ออะไรให้ผู้ชมได้รับบ้างคะ

ตอบ หลายประเด็น ประเด็นคนเราที่มีความฝัน และชีวิตจะมีความสุขมาก ถ้าเผื่อได้ทำในสิ่งที่ตัวเองอยากจะทำ คือ "ทำในสิ่งที่รักคืออิสระ รักในสิ่งที่ทำคือความสุข" ซึ่งตอนที่พี่อายุ 14 เรียนอยู่ที่สหรัฐอเมริกา แล้วพี่เดิน ๆ ตามห้างร้านมันจะมีโปสเตอร์นะครับ ของฝรั่งจะเป็นรูปนกบินสามสีตัว แล้วก็มีคำพูด ๆ หนึ่ง ที่สะดุดตามากเลย คือประโยคที่บอกว่า "Doing what you like it's freedom Liking what you do it's happiness" จะเป็นรูปนกบิน ก็เป็นคติประจำใจพี่ตั้งแต่อายุ 14 เพราะฉะนั้นในการที่มากำหนดเรื่องนี้ก็มีส่วนตรงนี้อยู่มากพอสมควร เพราะว่าชีวิตคนเรามันมีคุณค่าต่อเมื่อได้ทำในสิ่งที่ตัวเองอยากจะทำ ไม่ใช่ว่าทำในสิ่งที่คนอื่นกำหนดให้ว่าจะต้องทำอะไร มันจะไม่มีความสุข อย่างพี่ถ้าไม่ให้ทำอย่างนี้ ให้ไปนั่งทำงาน office มันทำไม่ได้หรอก ไม่รู้จะอยู่ทำไมด้วย และก็คงเบื่อหน่าย ชีวิตไม่มีความสุข ในเมื่อชีวิตไม่มีความสุข ก็ไม่รู้จะอยู่ทำไม เกิดมาไม่มีค่ากับตัวเอง เพราะฉะนั้นตรงนี้ถึงได้ พอทำ "ทอฝันกับมาวิน" มันก็เลยมีประเด็นตรงนี้ขึ้นมาว่า ลูกและก็พ่อบังคับลูก อยากให้เป็นตรงนี้ ๆ ต้องเป็นอย่างนี้ แต่จริง ๆ แล้วหารู้ไม่ว่าลูกมีความสุขหรือเปล่า กับที่จะให้ไปทำอย่างนั้น เริ่ม ๆ อาจจะมีความสุข เพราะนั่นคือลูกยังเด็ก ยังไม่รู้จริง เพราะคนเราบางทีอายุ ห้าสิบ หาสิบ เจ็ดสิบ แปดสิบ จนตาย ยังไม่รู้เลยว่าต้องการ อยากทำอะไรก็มี ซึ่งตรงนี้น่าสนใจนะ เพื่อนพี่บอกพี่ว่า เอ้อ อิจจาแกว่าะ โชคดีได้เรียนในสิ่งที่แกชอบ พี่ก็ถามเขาอ้าว แล้วแกจะได้เรียน engineer ไม่ชอบหรอก ก็ไม่รู้ ถามอ้าวแล้วแกชอบอะไร ไม่รู้ อ้าว แล้วทุกวันนี้แกต้องทำอะไร ทุกวันนี้ก็กลับมาพอดีที่บ้านมีกิจการที่บ้าน ก็ดูแลกิจการที่บ้าน อะไรอย่างนี้ ก็สนุกหรือ ชีวิตมีความสุขหรือ เป็นเรา เราไม่มี

ในขณะที่เดียวกันก็เป็นอุทาหรณ์ให้กับคนที่มาเป็นอุปสรรคกับความฝันนั้นว่าไม่ดี มันจะเป็นตรงนั้น พ่อ ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่มีใครหวังร้าย ทุกคนหวังดีหมด ทุกคนเป็นคนดีกันหมด ไม่มีใครเป็นคนร้าย แต่บางทีการหวังดีเกินไป มันต้องดูว่าจริง ๆ แล้วเหตุ และผลของแต่ละคนเป็นอย่างไร เหตุ และผลของแต่ละคนไม่เหมือนกัน

อีกประเด็นหนึ่งคือมันต้องเดินทางสายกลาง นี่คือการสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เดินทางสายกลาง คือให้เห็นถึงครบครันว่า ถ้า push ลุกเกินไปมันไม่ดียังไง แต่ในขณะที่เดียวกันตัวตนเองก็ไม่อยาก จะเป็น opposite อีกแบบอย่างครบครันของแบงก์ที่ปล่อยลูกเกินเหตุ จนไปทำผู้หญิงท้อง แล้วก็อย่างงั้นอย่างงี้ มันก็เกินไป ส่วนตนเองก็ extreme เกินไปเหมือนกัน จะมีครบครันที่อยู่ตรงกลาง คือครบครันพอดีกับพอดี ตรงนี้จะเป็นครบครันที่สายกลาง คือรวยก็มีความสุขได้ จนก็มีความสุขได้ เพียงแต่ว่าเดินทางสายกลาง อยู่ในกรอบในเกณฑ์

อีกประเด็นหนึ่งก็คงจะเป็นเรื่องของเวลาของคน เวลาที่มีอยู่ คนเราบางทีแล้วชอบคิดถึงอนาคตจนเกินไป จนลืมนึกถึงเวลาปัจจุบัน ว่าปัจจุบันนี้กำลังทำอะไร แล้วทำไมไม่ใช้เวลาปัจจุบันตรงนี้ นานี่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด มัวแต่ไปคิดถึงอนาคต ซึ่งอนาคตบางที..เวลาเดี๋ยวนี้เดินออกไป ข้ามถนน รถชนตายก็ได้ แทนที่คุณจะได้ฉิมเอิบกับชีวิตในช่วงเวลาปัจจุบันที่คุณมีอยู่ คุณมัวแต่ไปคิดนู่นคิดนี่ ว่าเดี๋ยวมันจะเป็นยังไง แล้วก็ ตายซะแล้ว ยังไม่ทันได้อะไรเลย ซึ่งก็คือเหมือนกับช่วงเวลาที่ก่อนมาวินเข้าห้องผ่าตัด ถึงได้ขอเวลา เพราะว่าหลังจากผ่าตัด ไม่รู้ว่าจะตายหรือเปล่า แต่ก่อนตายของมีความสุขที่สุดอีกสักครั้งหนึ่ง

ถาม พี่บอยต้องการบอกอะไรกับคนดูในกรณีครอบครัวมาวินคะ

ตอบ ขณะเป็นผู้ใหญ่ที่คิดว่าตัวเองถูกอยู่เสมอ โดยที่ไม่ฟังเหตุผล แล้วคิดว่าไร้สาระ ตรงนี้ดีที่สุดแล้ว แต่ว่าบางทีไม่ใช่เสมอไป จริง ๆ ก็ไม่ได้เข้มงวดมาก ถ้าดูแล้วขณะมีเหตุผลตลอดนะ จะเห็นได้ว่าตอนที่ไม่มีเรื่องอะไรต่าง ๆ พ่อเป็นคนที่น่ารักมาก ไป jogging กับลูก วางกฎเกณฑ์ แต่ก็ให้เห็นว่าลูกก็พอใจ เพราะว่าลูกยังไม่เห็นสิ่งที่ดีกว่า แต่พ่อลูกเห็นสิ่งที่ดีกว่าแล้ว ขณะเองก็รับไม่ได้ ป้าแหวเป็นตัวอย่างเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก แต่ว่าเมื่อไหร่ที่ไม่มีป้าแหว มันเหมือนกับว่าสะพานหัก แล้วคนส่วนใหญ่จะต้องโตขึ้นเพื่อมีแรงกระโดดข้ามเองได้ ไม่ต้องมีสะพานช่วย มันมีประโยคหนึ่งที่บอกว่า "คุณหนูเอาป้าเป็นสะพานอยู่ได้ ถ้าไม่มีป้าแล้วจะทำยังไง" มาวินก็บอกว่า "ผมก็โตขึ้นสิครับ" แล้ววันที่ไม่มีป้าแหวมาวินก็โตขึ้นจริง ๆ

ถาม พี่บอยต้องการบอกอะไรกับคนดูในกรณีครอบครัวแบงก์

ตอบ ครอบครัวแบงก์ เป็นอีก extreme หนึ่งของที่ว่าปล่อยจนเกินไป เท่านั้นเอง ปล่อยจนเกินไป แล้วบางทีไม่ดูเลยก็เกิดเรื่อง

ถาม พี่บอยต้องการบอกอะไรกับคนดูในกรณีครอบครัวทอฝัน

ตอบ บอกถึงความรัก ความอบอุ่น ถึงจนก็มีความสุขได้ ก็ทำให้เห็นว่าครอบครัวนี้รักกัน เป็นครอบครัวที่มีความสุข

ถาม พี่บอกต้องการบอกอะไรกับคนดูในกรณีครอบครัวนอต

ตอบ ก็สนุกกันไปเถอะ ชีวิตมีอยู่แค่นี้ เครียดอะไรหนักหนา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุนิสา จันทร์บูรณ์ เกิดเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคนิคการแพทย์ จาก ภาควิชาเทคนิคการแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ซึ่งปัจจุบันคือคณะ สหเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในปีการศึกษา 2537 และเข้าศึกษาต่อหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2538 และสำเร็จการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2540

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย